

З малозабезпечених у бізнесмени: як сім'я на Львівщині відкрила власну справу (фото)

Дивись.info

<https://dyvys.info/2017/12/06/z-malozabezpechenyh-u-biznesmeny-yak-sim-ya-na-lvivshhyni-vidkryla-vlasnu-spravu-foto/>

Ігор та Ольга Онуляк

Родина з міста Сколе на Львівщині стала учасником проекту Міністерства соціальної політики України за підтримки Світового банку, отримала фінансову допомогу та започаткувала власну справу. Дивись.info дізналася у новоспечених підприємців, як вони отримали гроші, що вже встигли зробити і які плани на майбутнє будують.

— Скажіть, чи зможемо з вами зустрітися, аби поспілкуватися, десь о 12 годині? — *намагаюся я домовитися про інтерв'ю з героїнею.*

— Чесно? У цей час дуже незручно. У нас якраз пік замовлень піци припадає на ці години, може трохи пізніше?

Переносити зустрічі на «пізніше» тепер для родини Онуляків стало звичною справою. Ще півроку тому вони жили лише на матеріальну допомогу для малозабезпечених сімей, а тепер — крутяться довкола власного бізнесу — піцерії «Ollio» — і потрохи відкладають гроші на його розвиток.

Влітку Ольга Онуляк дізналась у місцевому управлінні соціального захисту про пілотний проект **«Рука допомоги»**, у рамках якого непрацюючі працездатні особи з малозабезпечених сімей та переселенці можуть отримати безвідсоткову поворотну фінансову допомогу на започаткування власної справи або ж працевлаштуватися.

— Яюсь так склалось, певно, пощастило нам, що в управлінні соцзахисту у Сколе розповіли про цей проект. Тоді було мало що відомо про нього, бо все тільки починало рухатися, але я вирішила ризикнути і зголосилася на участь, — згадує тепер 27-річна Оля.

Підштовхнула взяти участь у проекті жінку маленька донечка — батьки розуміли, що дитина росте, гроші завжди потрібні і чекати на щось просто сидячи на місці не варто.

— Роботи у нашому містечку немає, відтак, чоловіку довелося би їхати на заробітки закордон. Але ми не хотіли цього, адже тоді дитина ростиме без батька, а це не добре для неї, — каже Оля. — Ми обговорили все вдома і я пішла заповнювати анкету на участь. Виявилось, процедура дуже проста: ти надаєш довідку про те, що отримуєш соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям, пишеш заяву і все — тобі розповідають, як все буде далі.

А далі на учасницю чекали два тижні навчання, де розповідають про основи ведення бізнесу, самомотивацію, маркетинг тощо. Після — складання бізнес-плану, а потім — і його захист.

— Мені всюди допомагали: направляли, консультували на кожному етапі — завжди була підтримка. Ставалося навіть так, що ми з кимось з управління соцзахисту чи центру зайнятості могли ввечері зідзвонюватися, якщо у мене виникало питання щодо майбутнього бізнесу, — зазначає Ольга.

Один з ключових етапів проекту — написання бізнес-плану. За словами Ольги, до проекту вона не знала, як це робити, утім з представниками податкової та інших служб змогла вирахувати і собівартість продукції, і рентабельність справи, і її ризики.

— Після цього ти маєш ще захистити свій бізнес-план перед комісією, — пояснює учасниця. — Я була першою учасницею з області, але все пройшло добре — мою справу оцінили як потенційно успішну і надали кошти на реалізацію.

Проект «Рука допомоги» передбачає надання фінансової допомоги у розмірі 40 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи. На час, коли Ольга отримувала гроші, ця сума становила близько 64 тисяч гривень. Ці кошти витрачаються на придбання необхідного обладнання та матеріалів, які потрібні для ведення бізнесу.

— Оскільки ми планували відкрити піцерію, я брала гроші для того, аби купити холодильники, професійну піч, посуд тощо. Знайшла місцевого підприємця, ми уклали з ним договір, тож кошти перевели на його рахунок, а я отримала вже готове обладнання. А от продукти довелося для старту купувати за власні фінанси — вони, за умовами, не можуть бути придбані за конкурсні гроші, — пояснює Ольга Онуляк.

Техніки Ользі закупили на 61 тисячу — безвідсотковий кредит вона має віддати за три роки, але на особливих умовах. Учасник проекту, який відкрив власну справу, має сплачувати податки, які вже рахуватимуться як погашення кредиту.

— Зараз я сплачую сталий податок щомісяця, 1340 гривень, та єдиний соціальний внесок. Приблизно за три роки у мене лишається сума несплаченого кредиту близько 15 тисяч. Виходить, що ти повертаєш лише чверть суми — це дуже вигідно. Крім того, ми оформили договір, згідно з яким я буду кожного місяця сплачувати по 540 гривень десь протягом двох років, аби виплатити решту. Це для мене буде не обтяжливо, — пояснює власниця бізнесу.

Але, каже Ольга, є варіант, при якому кредит взагалі можна не повертати. Якщо у перший рік участі у проекті учасник наймає на роботу двох осіб з числа малозабезпечених, переселенців або учасників АТО строком не менше, ніж на два роки, він звільняється від виплати боргу.

— Ми би ніколи не взяли кредит у звичайному банку, тому що там зависокі відсотки. Це невигідно. А тут ми порахували і зрозуміли, що це реальний шанс відкрити свою справу просто зараз, — додає жінка.

Кухня «Ollio» знаходиться просто у будинку, де живуть Ольга з чоловіком і донечкою. Онуляки вирішили облаштувати її тут, адже вільної землі на продаж у місті годі і шукати, а брати в оренду — задорого.

— Поки у справі тільки я і чоловік. Ранок наш починається о сьомій годині: ми заготовлюємо продукти для піц, я замішую тісто і вже о 10:30 починаємо приймати замовлення, — розказує Оля та демонструє новеньке кухонне приладдя.

Займатися піцями для неї не в новинку. Жінка два роки працювала адміністраторкою у піцерії і за цей час, каже, буквально закохалася у цю справу і мріяла, що одного дня відкриє свій заклад.

— Поки що ми працюємо лише на виніс. У меню є 10 піц, тож люди або телефонують, або самі приходять до нас і замовляють. Спочатку ми думали, що людям буде незручно, що вони не зрозуміють, як це, але як тільки ми запустилися, почався справжній ажіотаж. Нашій піцерії менше місяця, а ми вже приймаємо в день у середньому 25 замовлень. Пару днів було таке, що приготували аж по 50 піц!

Такий великий попит Ольга пояснює тим, що конкурентів у них просто немає. У Сколе жоден заклад не готує піцу, а люди люблять та хочуть замовляти цю страву.

— Поки що у середньому наша піца коштує 60 гривень. Оскільки конкурентів немає, при формуванні ціни ми виходили з собівартості продуктів, а також витрат на електроенергію, воду тощо. Ну і трошки націнка є, аби таки заробити копійку. Але наразі ми працюємо в нуль, бо деякі моменти не врахували. Наприклад, забули включити у ціну вартість коробок, а без них не можна. Проте це дрібниці, думаю, згодом все вирівняється, — переконана Ольга.

Поки вона займається розвитком стартапу, чоловік Ольги Ігор вирішив не сидіти, склавши руки, і також подав заяву на участь у проекті «Рука допомоги». Він отримав ще 63 тисячі гривень — на облаштування майданчика для піцерії на вулиці.

Відкрити піцерію на вулиці родина планує навесні

Сім'я Онуляків вже фантазує про те, як виглядатиме піцерія у кінцевому варіанті: зал на 30 осіб, каміння і дерево в інтер'єрі, барна стійка біля стіни, поруч — піч, у якій на дровах готуватимуть піцу, трохи далі — дитяча кімната.

— Ми опитали близько тисячі людей напередодні і з'ясувалося, що 80% з них хочуть бачити у Сколе такий заклад, куди можна прийти з дитиною, посидіти і відпочити. У нас кафе здебільшого працюють на обслуговування бенкетів, а от відпочинку на кожен день немає. Тому розраховуємо на успіх, — з посмішкою додає Оля.

Запустити повноцінний майданчик піцерії сім'я планує вже навесні. Каже, що мали відкритися ще у листопаді, але на все не вистачило коштів.

— Дуже багато матеріалів для будівництва майданчика були нашими, але ще чимало треба докупити. Ми підрахували і вийшло, що нам треба ще 200 тисяч гривень, аби зробити все так, як задумано. Гадаю, ми зможемо, бо все робимо разом, усі допомагають.

Розслаблятися і кинути все так, як є, Онулякам не дають і представники проекту. Вони протягом трьох років контролюватимуть хід реалізації бізнесу, надаватимуть поради.

— Бувають ситуації, коли я думаю, що все, не можу більше: то дитина захворіє, то я, але ти згадуєш, скільки всього вже зроблено, тобі телефонують, питають, як все просувається, і ти розумієш, що треба йти далі. Проект просто не дає тобі можливості вийти зі справи і це круто, це стимул розвиватися.

Проект *«Рука допомоги»* реалізує Міністерство соціальної політики України за підтримки Світового банку. Він стартував у 2016 році як пілотний у Львівській, Харківській і Полтавській областях. Проект розрахований на непрацюючих працезданих отримувачів державної соцдопомоги та внутрішньо переміщених осіб і має за мету вивести малозабезпечені сім'ї та переселенців зі стану бідності шляхом допомоги у працевлаштуванні або у започаткуванні власної справи.

Аби взяти участь у пілотному проєкті, необхідно звернутися до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районної держадміністрації або виконавчого органу міської, районної ради за місцем фактичного проживання з документами, які підтверджують статус переселенця або малозабезпеченої особи (довідка про отримання соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи).

Ганна БЕЛОВОЛЬЧЕНКО